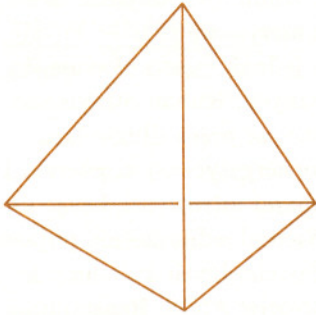

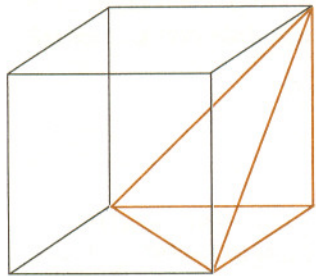

Wypełniamy przestrzeń

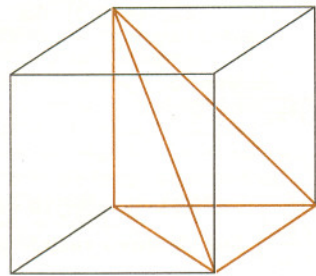
Pudełkami w kształcie czworościanu foremego (rys. 1) ani w kształcie naroża sześciangu (rys. 2) nie da się szczelnie wypełnić przestrzeni. Powód jest prosty: kąty dwuścienne czworościanu to $\approx 70^\circ 33'$ – z takich kątów nie da się uskładać 360° , a taką przecież sumę powinny mieć kąty dwuścienne przy każdej krawędzi, gdyby udało się przestrzeń wypełnić. Podobnie, kąt dwuścienny przy dłuższych krawędziach naroża to $\approx 54^\circ 44'$, a to też nie pozwoli uskładać 360° nawet z pozostałymi kątami liczącymi po 90° .

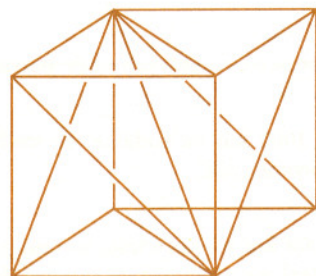
Rys. 1

Rys. 2

Rys. 3

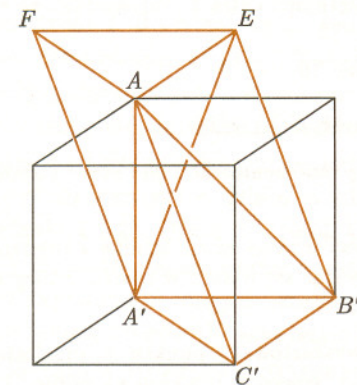

Rys. 4

Nadają się natomiast do wypełnienia przestrzeni pudełka w kształcie czworościanów Hilla, a konkretnie tego z rysunku 3, który nosi fachową nazwę $H_1(\frac{\pi}{4})$. Pozorny dowód tego faktu jest na rysunku 4. Pokazane jest tam rozbięcie sześciangu na sześć czworościanów $H_1(\frac{\pi}{4})$. Geometrycznie jest wszystko w porządku, wszystkie czworościany są przystające, a sześciangami przestrzeń daje się wypełnić. Natomiast z punktu widzenia kartonowych pudełek jest źle: czworościany z rysunku 4 to trzy jednakowe pudełka i trzy ich odbicia lustrzane.

Zły dowód nie oznacza, że twierdzenie jest fałszywe. Poprawny dowód daje rysunek 5. Z czworościanu $AA'B'C'$ przez obrót o 180° wokół prostej przechodzącej przez A' i środek odcinka AB' otrzymujemy czworościan $B'A'AE$, z niego zaś przez obrót o 180° wokół prostej przechodzącej przez A i środek odcinka $A'E$ otrzymujemy czworościan $FEAA'$. Obroty są, jak wiadomo, przekształceniami dostępnymi dla tekturowych pudełek (w odróżnieniu od odbić lustrzanych).

Ponieważ obrót o 180° przeprowadza każdy odcinek na równy i równoległy do niego, więc równe i równoległe są odcinki AC' , $B'E$ i FA' , stąd suma trzech czworościanów okazuje się graniastosłupem pochyłym o podstawie trójkątnej.

Rys. 5

Z takich graniastosłupów, stawiając jeden na drugim, robimy rury o przekroju trójkątnym, a tymi rurami wypełniamy przestrzeń w ten sam sposób, jak trójkątami wypełnia się płaszczyznę.

Znamy dzisiaj nieskończenie wiele kształtów pudełek czworościennych wypełniających przestrzeń, ale nie wiemy, czy jest to pełna lista (i wszyscy wierzą, że nie jest), więc pole do własnych poszukiwań pozostaje szeroko otwarte.